

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Nadzór nad pozycjami budżetowymi oraz nadzór i koordynacja polityk gospodarczych *I**

P7_TA(2011)0291

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 23 czerwca 2011 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych (COM(2010)0526 – C7-0300/2010 – 2010/0280(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/21)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0178/2011).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z **Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)** koordynacja polityk gospodarczych państw członkowskich w Unii powinna zapewniać poszanowanie zasad przewodnich dotyczących stabilnych cen, zdrowych finansów publicznych i warunków pieniężnych oraz trwałej równowagi płatniczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 20.5.2011, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (2) Pakt na rzecz stabilności i wzrostu obejmował początkowo rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych⁽¹⁾, rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu⁽²⁾ oraz rezolucję Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie paktu stabilności i wzrostu⁽³⁾. Rozporządzenia (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97 zostały zmienione w 2005 r. odpowiednio rozporządzeniami (WE) nr 1055/2005 oraz (WE) nr 1056/2005. Ponadto w dniu 20 marca 2005 r. Rada przyjęła sprawozdanie zatytułowane „Poprawa wdrażania Paktu na rzecz Stabilności i Wzrostu”.
- (3) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia zdrowych finansów publicznych jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu opartego na stabilności finansowej, **wspierając tym samym osiągnięcie celów Unii w zakresie zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia.**
- (4) Część prewencyjna paktu stabilności i wzrostu wymaga, aby państwa członkowskie osiągnęły i utrzymały średniookresowy cel budżetowy i w tym celu przedstawiały programy stabilności względnie programy konwergencji.
- (4a) *Część prewencyjna paktu stabilności i wzrostu zostałaby wzmocniona, gdyby wprowadzono bardziej rygorystyczne formy nadzoru w celu zapewnienia spójności i zgodności działań państw członkowskich z ramami koordynacji budżetowej Unii.*
- (5) Treść programów stabilności i programów konwergencji, jak również **procedury**, zgodnie z którymi są one badane, powinny zostać **dopracowane zarówno na szczeblu krajowym, jak i unijnym** w świetle doświadczenia zyskanego przy wdrażaniu paktu stabilności i wzrostu.
- (5a) *Cele budżetowe w programach stabilności i konwergencji powinny wyraźnie uwzględniać środki przyjęte zgodnie z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej, wytycznymi dla polityk zatrudnienia państw członkowskich i Unii oraz, ogólnie, krajowe programy reform.*
- (5b) *Programy stabilności i programy konwergencji należy złożyć i poddać ocenie zanim zostaną podjęte kluczowe decyzje w sprawie budżetów krajowych na kolejne lata. Należy zatem określić konkretny termin składania programów stabilności i programów konwergencji. Biorąc pod uwagę specyfikę roku budżetowego w Zjednoczonym Królestwie, należy określić szczególne przepisy dotyczące terminu składania przez ten kraj programów konwergencji.*
- (5c) *Komisja powinna odgrywać ważniejszą rolę w procedurze wzmocnionego nadzoru w odniesieniu do ocen dotyczących poszczególnych państw członkowskich, monitorowania, inspekcji, zaleceń i ostrzeżeń.*
- (5d) *Doświadczenia zdobyte w pierwszym dziesięcioleciu funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej oraz popełnione wówczas błędy wskazują na konieczność poprawy zarządzania gospodarczego w Unii, które powinno się opierać na lepszym przyswajaniu przez państwa wspólnie uzgodnionych zasad i strategii politycznych oraz na solidniejszych unijnych ramach nadzoru nad krajową polityką gospodarczą.*

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. C 236 z 2.8.1997, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (5e) Skuteczniejsze ramy zarządzania gospodarczego powinny opierać się na szeregu wzajemnie powiązanych i spójnych strategii politycznych na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w szczególności na unijnej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, ze szczególnym naciskiem na rozwój i wzmocnienie rynku wewnętrznego, wspieranie handlu międzynarodowego i konkurencyjności, skuteczne ramy zapobiegania i korygowania nadmiernego deficytu budżetowego (pakt stabilności i wzrostu), solidne ramy zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania, minimalne wymogi dotyczące krajowych ram budżetowych, większa regulacja rynku finansowego i nadzór nad nim, w tym nadzór makroostrożnościowy ze strony Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.
- (5f) Pakt stabilności i wzrostu oraz pełne ramy zarządzania gospodarczego uzupełniają i wspierają unijną strategię na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Wzajemne powiązania między poszczególnymi aspektami nie powinny przewidywać wyłączeń ze stosowania postanowień paktu stabilności i wzrostu.
- (5g) Umocnienie zarządzania gospodarczego powinno obejmować ściślejsze i wcześniejsze zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić udział w wymianie poglądów państwu członkowskiemu, którego dotyczy zalecenie Rady zgodnie z art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2.
- (5h) Konieczne jest zapewnienie spójnego opracowywania i ujednoliconego terminu składania programów stabilności i programów konwergencji oraz krajowych programów reform. Programy te należy przedłożyć Radzie i Komisji. Powinny one być podane do wiadomości publicznej.
- (5i) W ramach europejskiego okresu oceny, nadzór nad polityką i cykl koordynacji rozpoczynają się na początku roku od przekrojowego przeglądu, podczas którego Rada Europejska, w oparciu o wkład Komisji i Rady, rozpoznaje główne wyzwania, przed którymi stoi Unia i strefa euro oraz wydaje strategiczne wytyczne polityczne. Na początku corocznego cyklu nadzoru, w odpowiednim terminie przed rozmowami w Radzie Europejskiej, odbywają się także debaty w Parlamencie Europejskim. Opracowując programy stabilności i programy konwergencji oraz krajowe programy reform, państwa członkowskie powinny uwzględnić przekrojowe wytyczne Rady Europejskiej.
- (5j) W celu zwiększenia odpowiedzialności kraju za pakt stabilności i wzrostu, krajowe ramy budżetowe powinny być spójne z celami wielostronnego nadzoru w Unii, a w szczególności z okresem oceny.
- (5k) Zgodnie z systemem prawnym i politycznym każdego państwa członkowskiego, parlamenty krajowe powinny być należycie zaangażowane w okres oceny i w opracowywanie programów stabilności i programów konwergencji oraz krajowych programów reform, aby zwiększyć przejrzystość, odpowiedzialność i rozliczalność w zakresie podjętych decyzji. W razie potrzeby, w ramach okresu oceny przeprowadzane są konsultacje z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, Komitetem Polityki Gospodarczej, Komitetem Zatrudnienia i Komitetem Ochrony Socjalnej. W odniesieniu do głównych założeń strategii politycznych, w razie potrzeby w okres oceny będą również włączone zainteresowane strony, zwłaszcza partnerzy społeczni, zgodnie z postanowieniami TFUE i krajowym systemem prawnym i politycznym.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (6) Osiągnięcie średniookresowego celu budżetowego powinno zapewnić państwom członkowskim margines bezpieczeństwa w odniesieniu do wartości referencyjnej 3 % PKB w celu umożliwienia **stabilności finansów publicznych lub** szybkich postępów na drodze do **ich** stabilności, **pozostawiając pole** manewru w ramach polityki budżetowej, w szczególności ze względu na niezbędne inwestycje publiczne. **Średniookresowy cel budżetowy należy regularnie aktualizować na podstawie wspólnie uzgodnionej metodyki, odpowiednio odzwierciedlając zagrożenia związane z jawnymi i ukrytymi zobowiązaniami dla finansów publicznych zgodnie z celami przewidzianymi w pakcie stabilności i wzrostu.**
- (7) Obowiązek osiągnięcia i utrzymania średniookresowego celu budżetowego należy wprowadzić w życie poprzez doprecyzowanie zasad **ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego. Zasady te mają między innymi zapewnić, że nadzwyczajne dochody, czyli nadwyżka dochodów w stosunku do zwykłego poziomu wynikającego ze wzrostu gospodarczego, zostaną przeznaczone na redukcję zadłużenia.**
- (8) Obowiązek osiągnięcia i utrzymania średniookresowego celu budżetowego powinien mieć zastosowanie zarówno do uczestniczących, **jak i nieuczestniczących** państw członkowskich **■**.
- (9) **Ocena tego, czy postępy na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego są wystarczające, powinna opierać się na ocenie ogólnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, i powinna również obejmować analizę wydatków po skorygowaniu o działania dyskrecyjne po stronie dochodów. W tym kontekście, i dopóki średniookresowy cel budżetowy nie zostanie osiągnięty, tempo wzrostu wydatków publicznych zazwyczaj nie powinno przekraczać referencyjnego wskaźnika potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie, przy czym każde przekroczenie tej wartości powinno być zrównoważone dyskrecyjnym wzrostem dochodów publicznych, a dyskrecyjne ograniczenie dochodów – zrekompensowane cięciami wydatków. Referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie należy obliczać według wspólnie uzgodnionej metody. Komisja podaje do wiadomości publicznej metodę obliczenia tych prognoz i wynikający z nich referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie. Należy uwzględnić potencjalnie bardzo dużą zmienność wydatków inwestycyjnych, szczególnie w przypadku małych państw członkowskich.**
- (9a) **W odniesieniu do państw członkowskich, w których poziom zadłużenia przekracza 60 % PKB lub w których istnieją wyraźne zagrożenia dla ogólnej zdolności obsługi zadłużenia, należy przewidzieć szybszą ścieżkę dostosowania do średniookresowych celów budżetowych.**
- (10) Tymczasowe **odstępstwo** od ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego powinno być dozwolone **w przypadku gdy wynika ono z nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub w przypadku znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w UE jako całości – pod warunkiem że nie zagraża to stabilności budżetowej w średnim okresie – tak aby ułatwić ożywienie gospodarcze. Przy zezwalaniu na tymczasowe odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego lub od odpowiedniej ścieżki dostosowania do tego celu, należy również uwzględnić przeprowadzenie głównych reform strukturalnych, pod warunkiem zachowania marginesu bezpieczeństwa w stosunku do wartości odniesienia dla deficytu. Szczególną uwagę należy zwrócić w tym kontekście na systemowe reformy emerytalne, w przypadku których takie odstępstwo powinno odzwierciedlać bezpośrednie koszty krańcowe wynikające z przekazania składek z filaru publicznego do filaru kapitałowego. Środki służące przekazaniu aktywów filaru kapitałowego z powrotem do filaru publicznego należy traktować jako środki jednorazowe i tymczasowe, w związku z czym należy je wyłączyć z salda strukturalnego wykorzystywanego do celów oszacowania postępów na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego.**

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (11) W przypadku znacznego **odstępstwa** od **ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego** Komisja kieruje do danego państwa członkowskiego ostrzeżenie, a następnie w ciągu miesiąca Rada analizuje sytuację i wydaje ■ zalecenie w sprawie niezbędnych środków dostosowawczych. Termin na usunięcie odstępstwa, który zostanie określony w tym zaleceniu, nie będzie dłuższy niż pięć miesięcy. Dane państwo członkowskie jest zobowiązane do poinformowania Rady o podjętych działaniach. Jeżeli dane państwo członkowskie nie podejmie odpowiednich działań w terminie określonym przez Radę, Rada przyjmuje decyzję, w której stwierdza brak podjęcia skutecznego działania i przekazuje informację Radzie Europejskiej. Decyzję tę należy uznać za przyjętą przez Radę, chyba że Rada postanowi odrzucić ją kwalifikowaną większością głosów w terminie dziesięciu dni od przyjęcia przez Komisję. Jednocześnie Komisja może zalecić Radzie przyjęcie zmienionych zaleceń. W odniesieniu do państw członkowskich strefy euro i, w razie potrzeby, państw członkowskich należących do ERM 2, Komisja może zaprosić do udziału w wizycie nadzorczej EBC. Komisja złoży Radzie sprawozdanie z wyników tej wizyty i, w razie potrzeby, może podjąć decyzję o podaniu swoich ustaleń do wiadomości publicznej.
- (12) Aby zapewnić przestrzeganie unijnych ram nadzoru budżetowego obowiązujących uczestniczące państwa członkowskie, należy ustanowić, na mocy art. 136 TFUE, szczególny mechanizm egzekwowania stosowany w przypadkach **poważnego odstępstwa** od **ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego**.
- (13) Odesłania zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 1466/97 powinny uwzględniać nową numerację artykułów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1466/97,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1466/97 wprowadza się następujące zmiany:

-1. art. 1 otrzymuje brzmienie:**„Artykuł 1**

Niniejsze rozporządzenie określa zasady dotyczące treści, składania, analizy i monitorowania programów stabilności i programów konwergencji, stanowiących element wielostronnego nadzoru sprawowanego przez Radę i Komisję w celu zapobiegania, na wczesnym etapie, wystąpieniu nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz w celu wspierania nadzoru i koordynacji polityki gospodarczej, aby ułatwić w ten sposób osiągnięcie celów Unii w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.”.

1. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „uczestniczące państwa członkowskie” oznacza te państwa członkowskie, których walutą jest euro;
- b) „nieuczestniczące państwa członkowskie ■ ” oznacza państwa inne niż te, których walutą jest euro.”.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

1a. Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 1-A

EUROPEJSKI OKRES OCENY KOORDYNACJI POLITYKI GOSPODARCZEJ

Artykuł 2-a

1. Aby zapewnić ściślejszą koordynację polityki gospodarczej i osiągnąć trwałą zbieżność wyników gospodarczych państw członkowskich, Rada prowadzi wielostronny nadzór stanowiący nieodłączny element europejskiego okresu oceny koordynacji polityki gospodarczej zgodnie z celami i wymogami przewidzianymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

2. Okres oceny obejmuje:

- a) opracowanie i wdrażanie ogólnych wytycznych dla polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii (ogólne wytyczne polityki gospodarczej) zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE;
 - b) opracowanie i analizę wdrożenia wytycznych dotyczących zatrudnienia, które państwa członkowskie muszą uwzględnić zgodnie z art. 148 ust. 2 TFUE (wytyczne dotyczące zatrudnienia);
 - c) złożenie i ocenę programu stabilności i programu konwergencji państw członkowskich zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia;
 - d) złożenie i ocenę krajowego programu reform państw członkowskich wspierającego unijną strategię na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia i opracowanego zgodnie z wytycznymi określonymi w pkt i) i ii) powyżej i z ogólnymi wytycznymi dla państw członkowskich wydawanymi przez Komisję i Radę Europejską na początku rocznego cyklu nadzoru;
 - e) nadzór mający na celu zapobieganie zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowanie na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2011 z dnia ...⁽⁺⁾ w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania⁽¹⁾
3. W czasie okresu oceny, aby zapewnić odpowiednio wczesne i ujednolicone doradztwo polityczne w zakresie makrobudżetowych i makrostrukturalnych założeń politycznych, Rada sporządza – po ocenie tych programów w oparciu o zalecenia Komisji – wytyczne dla państw członkowskich, w pełni wykorzystując instrumenty prawne przewidziane w art. 121 i 148 TFUE, w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) nr .../2011⁽⁺⁺⁾ [w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania].

Przed podjęciem kluczowych decyzji w sprawie budżetów krajowych na kolejne lata, państwa członkowskie należyć uwzględnić wytyczne skierowane do nich na etapie opracowywania polityki gospodarczej, budżetowej i polityki zatrudnienia. Komisja monitoruje postępy w tym zakresie.

Nieprzestrzeganie wytycznych przez państwo członkowskie może prowadzić do:

- a) wystosowania do państwa członkowskiego dalszych wytycznych nakazujących mu podjęcie określonych działań;

⁽⁺⁾ Numer i data rozporządzenia.

⁽⁺⁺⁾ Numer i data rozporządzenia.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- b) otrzymania od Komisji ostrzeżenia zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE;
- c) podjęcia w stosunku do tego państwa członkowskiego środków przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE) nr 1467/97 i rozporządzenia (UE) nr .../2011 ⁽⁺⁾ [w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania].

Komisja będzie bardziej rygorystycznie monitorować wdrożenie tych środków, co może obejmować wizyty nadzorcze na mocy art. -11 niniejszego rozporządzenia.

4. Parlament Europejski będzie należycie włączony w okres oceny w celu zwiększenia przejrzystości, odpowiedzialności i rozliczalności za podejmowane decyzje, w szczególności w drodze dialogu gospodarczego prowadzonego zgodnie z art. 2ab niniejszego rozporządzenia. W razie potrzeby, w ramach okresu oceny przeprowadzane będą konsultacje z Komitetem Ekonomiczno-Finansowym, Komitetem Polityki Gospodarczej, Komitetem Zatrudnienia i Komitetem Ochrony Socjalnej. W odniesieniu do głównych założeń strategii politycznych, w razie potrzeby w okres oceny będą również włączone zainteresowane strony, zwłaszcza partnerzy społeczni, zgodnie z postanowieniami TFUE i systemem prawnym i politycznym państwa członkowskiego.

Zgodnie z art. 121 TFUE przewodniczący Rady i przewodniczący Komisji, a w razie potrzeby również przewodniczący Eurogrupy, składają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Europejskiej roczne sprawozdanie z wyników wielostronnego nadzoru. Sprawozdania te stanowią element dialogu gospodarczego, o którym mowa w art. 2-ab niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. ...”.

1b. Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 1-Aa

DIALOG GOSPODARCZY

Artykuł 2ab

W celu zacieśnienia dialogu między instytucjami Unii, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją, oraz zapewnienia większej przejrzystości i rozliczalności, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, przewodniczącego Komisji, a w razie potrzeby również przewodniczącego Rady Europejskiej lub przewodniczącego Eurogrupy, do wzięcia udziału w debacie w celu omówienia:

- a) informacji udzielonych tej komisji przez Radę i dotyczących ogólnych wytycznych polityki gospodarczej zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE;
- b) ogólnych wytycznych dla państw członkowskich wydanych przez Komisję na początku rocznego cyklu nadzoru;
- c) wszelkich konkluzji Rady Europejskiej dotyczących założeń polityki gospodarczej w kontekście europejskiego okresu oceny;
- d) wyników wielostronnego nadzoru prowadzonego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- e) wszelkich konkluzji Rady Europejskiej w sprawie założeń i wyników wielostronnego nadzoru;
- f) ewentualnego przeglądu sposobu prowadzenia wielostronnego nadzoru na zakończenie europejskiego okresu oceny;
- g) zaleceń Rady dla państw członkowskich zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE w przypadku poważnego odstępstwa określonego w art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽⁺⁾ Numer i data rozporządzenia.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

2. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić udział w wymianie poglądów państwu członkowskiemu, którego dotyczy zalecenie Rady zgodnie z art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2.

3. Komisja Europejska i Rada regularnie informują Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego rozporządzenia.”.

1c. Art. 2a otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie posiada zróżnicowany średniookresowy cel dotyczący jego sytuacji budżetowej. Poszczególne krajowe średniookresowe cele budżetowe mogą odbiegać od wymogu sytuacji budżetowej bliskiej równowadze lub nadwyżce, jednocześnie przewidując margines bezpieczeństwa dotyczący przekroczenia przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wskaźnika 3 % PKB. Średniookresowe cele budżetowe zapewniają równowagę finansów publicznych lub szybki postęp w kierunku tej równowagi, przy jednoczesnym pozostawieniu pola manewru w ramach budżetu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb w zakresie inwestycji publicznych.

Biorąc pod uwagę te czynniki, krajowe średniookresowe cele budżetowe dla państw członkowskich, które przyjęły euro oraz dla państw członkowskich należących do ERM 2 ustalane są w ramach określonego zakresu pomiędzy -1 % PKB a stanem równowagi lub nadwyżką, uwzględniając cykliczną korektę, po potrąceniu środków jednorazowych i środków tymczasowych.

Średniookresowy cel budżetowy podlega przeglądowi co trzy lata. Średniookresowy cel budżetowy danego państwa członkowskiego może podlegać dalszemu przeglądowi w przypadku przeprowadzenia reformy strukturalnej, która wywrze istotny wpływ na równowagę finansów publicznych.

Przestrzeganie średniookresowego celu budżetowego jest przewidziane w krajowych średniookresowych ramach budżetowych zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/.../UE z dnia ... (+) w sprawie wymogów dotyczących ram budżetowych w państwach członkowskich ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U.”.

2. w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde uczestniczące państwo członkowskie przekazuje Radzie i Komisji w regularnych odstępach czasu informacje niezbędne na potrzeby wielostronnego nadzoru zgodnie z art. 121 *TFUE*, w formie programu stabilności stanowiącego zasadniczą podstawę stabilności **finansów publicznych prowadzącej do stabilności** cen, silnego i trwałego wzrostu **oraz tworzenia** miejsc pracy.”

b) w ust. 2 **lit. a), b) i c)** wprowadza się następujące zmiany:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania prowadzącą do tego celu salda sektora instytucji rządowych i samorządowych, wyrażone jako procent PKB, oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora, planowaną ścieżkę wzrostu wydatków publicznych, **w tym odnośne nakłady brutto na środki trwałe, ze szczególnym uwzględnieniem warunków i kryteriów służących określeniu wzrostu wydatków zgodnie z art. 5 ust. 1**, planowaną ścieżkę wzrostu dochodów publicznych, przy założeniu niezmiennego kursu polityki oraz kwantyfikację planowanych **działań dyskrejonalnych** po stronie dochodów;

(+) Numer i data dyrektywy.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- aa) *informacje dotyczące ukrytych zobowiązań związanych ze starzeniem się społeczeństwa oraz warunkowe zobowiązania, takie jak gwarancje publiczne, mogące mieć istotny wpływ na sytuację finansową instytucji rządowych i samorządowych;*
- ab) *informacje na temat zgodności programu stabilności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej oraz krajowym programem reform;*
- b) *podstawowe założenia dotyczące spodziewanego rozwoju sytuacji gospodarczej i istotnych zmiennych ekonomicznych mających znaczenie dla realizacji programu spójności, takich jak rządowe wydatki inwestycyjne, realny wzrost PKB, zatrudnienie i inflacja;*
- c) *ilościową ocenę środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmującą analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających **bezpośrednie długoterminowe pozytywne skutki budżetowe**, w tym poprzez zwiększenie potencjalnego **trwałego wzrostu**;"*
- ba) *dodaje się ustęp w brzmieniu:*

„2a. Podstawą programu stabilności jest najbardziej prawdopodobny lub bardziej ostrożnościowy scenariusz makrobudżetowy. Prognozy makroekonomiczne i budżetowe są zestawiane z najnowszymi prognozami Komisji i, w razie potrzeby, z prognozami innych niezależnych organów. Istotne różnice między wybranym scenariuszem makrobudżetowym a prognozą Komisji należy opisać wraz z uzasadnieniem, w szczególności jeżeli poziom lub wzrost zewnętrznych założeń znacznie odbiega od wartości przyjętych w prognozach Komisji.

Szczegółowy charakter tych informacji przewidzianych w lit. a), aa), b), c) i d) jest określony w ujednoliconych ramach opracowanych przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi.”;

- c) *ust. 3 otrzymuje brzmienie:*

*„3. Informacje dotyczące zmian salda sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zmian wskaźnika zadłużenia tego sektora, wzrostu wydatków publicznych, planowanej ścieżki wzrostu dochodów publicznych przy założeniu niezmiennego kursu polityki, planowanych **działań dyskrecyjnych** po stronie dochodów, w **odpowiednim ujęciu ilościowym**, oraz podstawowych założeń ekonomicznych określonych w ust. 2 lit. a) i b) są przedkładane w ujęciu rocznym i obejmują, oprócz roku bieżącego i ubiegłego, przynajmniej trzy następne lata.*

4. Każdy program zawiera informacje o jego statusie w kontekście krajowych procedur, w szczególności informacje o tym, czy program został przedłożony parlamentowi krajowemu oraz czy parlament krajowy miał możliwość omówienia opinii Rady na temat poprzedniego programu lub ewentualnego zalecenia lub ostrzeżenia, a także czy program został zatwierdzony przez parlament.”.

3. art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

- 1. Programy stabilności są przedkładane corocznie w kwietniu, najlepiej do połowy kwietnia i nie później niż w dniu 30 kwietnia. █*
- 2. Państwa członkowskie podają swoje **programy stabilności do wiadomości publicznej**.”.*

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

4. art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet Ekonomiczno-Finansowy, Rada, w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 121 **TFUE**, bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane państwo członkowskie **w programie stabilności**, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa, **uwzględniając przy tym kształtowanie się odnośnego wskaźnika zadłużenia**, i czy środki podejmowane lub proponowane celem utrzymania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w trakcie cyklu koniunkturalnego.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada **i Komisja badają**, czy dane państwo członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia tego celu właściwą roczną korektę salda budżetowego w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia dla tej korekty. W odniesieniu do państw członkowskich o poziomym zadłużeniu **przekraczającym 60 % PKB lub przedstawiających istotne ryzyko dotyczące ogólnej zdolności obsługi zadłużenia**, Rada **i Komisja badają**, czy roczna korekta salda budżetowego w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przekracza wartość 0,5 % PKB. Rada **i Komisja biorą** pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury. **Należy w szczególności uwzględnić nadzwyczajne dochody i deficyt dochodów.**

Ocena tego, czy postępy na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego są wystarczające, opiera się na ocenie ogólnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, i obejmuje również analizę wydatków po skorygowaniu o dyskrecyjne działania po stronie dochodów. W tym celu Rada i Komisja oceniają, czy ścieżka wzrostu wydatków publicznych, przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków środków podjętych lub planowanych po stronie dochodów, **spełnia** następujące warunki:

- a) w odniesieniu do państw członkowskich, które osiągnęły średniookresowy cel budżetowy, roczne tempo wzrostu wydatków publicznych nie przekracza **referencyjnego** tempa **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie, chyba że nadwyżce wzrostu wydatków towarzyszą **działania dyskrecyjne** po stronie dochodów;
- b) w odniesieniu do państw członkowskich, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego, roczne tempo wzrostu wydatków publicznych nie przekracza poziomu poniżej **referencyjnego** tempa **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie, chyba że nadwyżce wzrostu wydatków towarzyszą **działania dyskrecyjne** po stronie dochodów. Różnica pomiędzy tempem wzrostu wydatków publicznych a **referencyjnym** tempem **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie jest ustalana w takiej wysokości, jaka zapewnia właściwe dostosowanie do średniookresowego celu budżetowego;
- c) **w odniesieniu do państw członkowskich, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego**, uznaniowemu ograniczeniu dochodów budżetowych z poszczególnych źródeł towarzyszą ograniczenia wydatków bądź uznaniowy wzrost dochodów budżetowych z innych źródeł, bądź oba te środki.

Łączna suma wydatków nie obejmuje kosztów odsetek, wydatków na programy UE całkowicie równoważonych dochodami z unijnych środków finansowych, a także niedyskrejonalnych zmian w kosztach zasiłków dla bezrobotnych.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Nadwyżki wzrostu wydatków ponad średniookresową wartość odniesienia nie są traktowane jako jej przekroczenie w takim stopniu, w jakim zostaną w pełni zrównoważone prawnie przewidzianym wzrostem dochodów.

Referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie jest określany na podstawie prognoz na przyszłość i szacunków opartych na danych z poprzednich lat. Prognozy są aktualizowane w regularnych odstępach czasu. Komisja podaje do wiadomości publicznej metodę obliczenia tych prognoz i wynikający z nich referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie.

Określając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla państw członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczając czasowe odstępstwo od tego celu w przypadku państw członkowskich, które cel ten już osiągnęły, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines bezpieczeństwa w stosunku do wartości referencyjnej dla deficytu i oczekuje się powrotu pozycji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem, Rada i Komisja biorą pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych mających **bezpośrednie długoterminowe pozytywne skutki budżetowe**, w tym poprzez zwiększenie potencjalnego **trwałego wzrostu**, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych.

Szczególną uwagę zwraca się na reformy emerytalne wprowadzające system wielofilarowy, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odejście od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu – przy czym odejście to odzwierciedla **kwotę bezpośredniego krańcowego wpływu reformy na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych** – pod warunkiem **zachowania odpowiedniego marginesu** bezpieczeństwa w stosunku do wartości odniesienia dla deficytu.

Rada i Komisja badają ponadto, czy treść programu stabilności ułatwia osiągnięcie trwałej i rzeczywistej konwergencji w strefie euro, ściślejszą koordynację polityk gospodarczych, a także czy polityka gospodarcza danego państwa członkowskiego jest zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i wytycznymi w zakresie zatrudnienia państw członkowskich i Unii.

W przypadku nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub w okresach znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii państwom członkowskim można zezwolić na czasowe odejście od ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, o której mowa w akapicie trzecim, pod warunkiem, że nie zagraża to średniookresowej stabilności finansowej.

2. Rada i Komisja badają program stabilności w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od przedłożenia programu. Rada przyjmuje opinię dotyczącą programu, jeśli to konieczne, opierając się na zaleceniu Komisji oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego. Jeżeli zgodnie z art. 121 *TFUE* Rada stwierdzi, że program i jego cele powinny być sformułowane w sposób bardziej ambitny, ze szczególnym wskazaniem na **ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego**, w wydanej opinii Rada wzywa dane państwo członkowskie do dokonania korekty programu.”

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

5. art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

1. W ramach wielostronnego nadzoru zgodnie z art. 121 ust. 3 *TFUE* Rada i Komisja monitorują wdrażanie programów stabilności na podstawie informacji przekazywanych przez uczestniczące państwa członkowskie oraz ocen dokonywanych przez Komisję i Komitet Ekonomiczno-Finansowy, w szczególności w celu stwierdzenia znacznych rzeczywistych lub spodziewanych rozbieżności między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowania do tego celu **■**.

2. W przypadku **stwierdzonego** znacznego **odstępstwa** od **ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego**, w rozumieniu art. 5 ust. 1 akapit **trzeci** niniejszego rozporządzenia, oraz aby zapobiec wystąpieniu nadmiernego deficytu, Komisja, zgodnie z art. 121 ust. 4 *TFUE*, kieruje do danego państwa członkowskiego ostrzeżenie.

W terminie miesiąca od daty przyjęcia wczesnego ostrzeżenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Rada analizuje sytuację i przyjmuje zalecenie w sprawie niezbędnych środków politycznych w oparciu o zalecenie Komisji zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE. Zalecenie to zobowiązuje do usunięcia odstępstwa w terminie nie dłuższym niż pięć miesięcy. Termin ten jest skrócony do trzech miesięcy, jeżeli w ostrzeżeniu Komisja stwierdzi, że sytuacja jest szczególnie poważna i uzasadnia pilne działanie. Na wniosek Komisji Rada podaje zalecenie do wiadomości publicznej.

W terminie wyznaczonym przez Radę w zaleceniu wydanym na mocy art. 121 ust. 4 TFUE dane państwo członkowskie składa Radzie sprawozdanie z działań podjętych w związku z zaleceniem.

Jeżeli dane państwo członkowskie nie podejmie odpowiednich działań w terminie określonym w zaleceniu Rady na mocy akapitu drugiego, Komisja bezzwłocznie zaleca Radzie przyjęcie decyzji stwierdzającej brak skutecznych działań. Decyzję uznaje się za przyjętą przez Radę, jeżeli nie odrzuci ona wniosku Komisji kwalifikowaną większością głosów w terminie dziesięciu dni od jego przyjęcia. Jednocześnie na mocy art. 121 ust. 4 TFUE Komisja może zalecić Radzie przyjęcie zmienionego zalecenia w sprawie niezbędnych środków politycznych. Rada składa Radzie Europejskiej formalne sprawozdanie z podjętych decyzji.

Cały proces – poczynwszy od zalecenia Rady, o którym mowa w akapicie drugim, do decyzji Rady i sprawozdania dla Rady Europejskiej, o których mowa w akapicie czwartym – trwa nie dłużej niż sześć miesięcy.

3. Odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego lub odpowiedniej ścieżki dostosowania do tego celu jest oceniane na podstawie ogólnej oceny równowagi strukturalnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, wraz z analizą wydatków netto środków dyskrejonalnych po stronie dochodów, określonych w art. 5 ust. 1.

Ocena tego, czy odstępstwo jest poważne obejmuje w szczególności następujące kryteria:

w przypadku państwa członkowskiego, które nie osiągnęło jeszcze średniookresowego celu budżetowego, podczas oceny zmiany równowagi strukturalnej – jeżeli odstępstwo wynosi co najmniej 0,5 % PKB w ciągu jednego roku lub co najmniej 0,25 % PKB średnio rocznie w ciągu dwóch kolejnych lat; podczas oceny wzrostu wydatków netto środków dyskrejonalnych po stronie dochodów – jeżeli odstępstwo ma łączny wpływ na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości co najmniej 0,5 % PKB w ciągu jednego roku lub narastająco w ciągu dwóch kolejnych lat.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Odstępstwo dotyczące wzrostu wydatków jest uznawane za poważne, jeżeli dane państwo członkowskie **nie** osiągnęło średniookresowy cel budżetowy, uwzględniając **możliwości znacznych dochodów nadzwyczajnych**, a plany budżetowe zawarte w programie **stabilności** nie stanowią zagrożenia dla **osiągnięcia** tego celu w okresie objętym programem.

Odstępstwo to może również nie być brane pod uwagę **jeżeli wynika ono z nadzwyczajnego zdarzenia, na które dane państwo członkowskie nie ma wpływu i które oddziałuje w sposób znaczący na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych** lub w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej **w strefie euro lub UE jako całości, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności budżetowej w średnim okresie.**"

6. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde **nieuczestniczące** państwo członkowskie **nie** przekazuje Radzie i Komisji w regularnych odstępach czasu informacje niezbędne na potrzeby wielostronnego nadzoru zgodnie z art. 121 **TFUE**, w formie programu stabilności stanowiącego zasadniczą podstawę stabilności **finansów publicznych prowadzącej do stabilności** cen, silnego i trwałego wzrostu **oraz tworzenia** miejsc pracy.”

b) w ust. 2 **lit. a), b) i c)** wprowadza się następujące zmiany:

„a) średniookresowy cel budżetowy oraz ścieżkę dostosowania do tego celu salda sektora instytucji rządowych i samorządowych, wyrażone jako procent PKB, oczekiwany przebieg kształtowania się wskaźnika zadłużenia tego sektora, planowaną ścieżkę wzrostu wydatków publicznych, **w tym odnośne nakłady brutto na środki trwałe, ze szczególnym uwzględnieniem warunków i kryteriów służących ustaleniu wzrostu wydatków zgodnie z art. 9 ust. 1**, planowaną ścieżkę wzrostu dochodów publicznych, przy założeniu niezmiennego kursu polityki oraz kwantyfikację planowanych środków uznaniowych po stronie dochodów, średniookresowe cele polityki pieniężnej i relacje między tymi celami a stabilnością cen i kursu wymiany oraz osiągnięciem trwałej konwergencji;”

aa) informacje dotyczące ukrytych zobowiązań związanych ze starzeniem się społeczeństwa oraz warunkowe zobowiązania, takie jak gwarancje publiczne, mogące mieć istotny wpływ na sytuację finansową instytucji rządowych i samorządowych;

ab) informacje na temat zgodności programu stabilności z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej, wytycznymi w zakresie zatrudnienia oraz krajowym programem reform;

b) podstawowe założenia dotyczące spodziewanego rozwoju sytuacji gospodarczej i ważnych zmiennych ekonomicznych, mających znaczenie dla realizacji programu konwergencji, takich jak rządowe wydatki inwestycyjne, realny wzrost PKB, zatrudnienie i inflacja;

c) ilościową ocenę środków polityki budżetowej i innych środków polityki gospodarczej podejmowanych lub proponowanych dla osiągnięcia celów programu, obejmującą analizę kosztów i korzyści znaczących reform strukturalnych mających **bezpośrednie długoterminowe pozytywne skutki budżetowe, w tym poprzez zwiększenie potencjalnego **trwałego wzrostu**;”;**

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

ba) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Podstawą programu konwergencji jest najbardziej prawdopodobny lub bardziej ostrożnościowy scenariusz makrobudżetowy. Prognozy makroekonomiczne i budżetowe są zestawiane z najnowszymi prognozami Komisji i, w razie potrzeby, z prognozami innych niezależnych organów. Istotne różnice między wybranym scenariuszem makrobudżetowym a prognozą Komisji należy opisać wraz z uzasadnieniem, w szczególności jeżeli poziom lub wzrost zewnętrznych założeń znacznie odbiega od wartości przyjętych w prognozach Komisji.

Szczegółowy charakter tych informacji przewidzianych ust. 2 lit. a), aa), b), c) i d) jest określany w ujednoliconych ramach opracowanych przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje dotyczące zmian salda sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zmian wskaźnika zadłużenia tego sektora, wzrostu wydatków publicznych, planowanej ścieżki wzrostu dochodów publicznych przy założeniu niezmiennego kursu polityki, planowanych działań dyskrecyjnych po stronie dochodów, w odpowiednim ujęciu ilościowym, oraz podstawowych założeń ekonomicznych określonych w ust. 2 lit. a) i b) są przedkładane w ujęciu rocznym i obejmują, oprócz roku bieżącego i ubiegłego, przynajmniej trzy następne lata.

4. Każdy program zawiera informacje o jego statusie w kontekście krajowych procedur, w szczególności informacje o tym, czy program został przedłożony parlamentowi krajowemu oraz czy parlament krajowy miał możliwość omówienia opinii Rady na temat poprzedniego programu lub ewentualnego zalecenia lub ostrzeżenia, a także czy program został zatwierdzony przez parlament.”.

7. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Programy konwergencji są przedkładane corocznie **w kwietniu, najlepiej do połowy kwietnia i nie później niż w dniu 30 kwietnia.**

2. Państwa członkowskie podają swoje programy konwergencji **do wiadomości publicznej.”**

8. art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

1. W oparciu o oceny przeprowadzone przez Komisję i Komitet Ekonomiczno-Finansowy Rada, w ramach wielostronnego nadzoru na mocy art. 121 **TFUE**, bada średniookresowy cel budżetowy przedstawiony przez dane państwo członkowskie **w programie konwergencji**, ocenia, czy założenia ekonomiczne programu są wiarygodne, czy ścieżka dostosowania do średniookresowego celu budżetowego jest właściwa, **uwzględniając przy tym kształtowanie się odnośnego wskaźnika zadłużenia**, i czy środki podejmowane lub proponowane celem utrzymania tej ścieżki są wystarczające do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego w trakcie cyklu koniunkturalnego.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Oceniając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego, Rada i Komisja biorą pod uwagę, czy w okresach dobrej koniunktury podejmowany jest większy wysiłek dostosowawczy, podczas gdy wysiłek ten może być bardziej ograniczony w okresach złej koniunktury. **Należy w szczególności uwzględnić nadzwyczajne dochody i deficyt dochodów.** W odniesieniu do państw członkowskich o poziomie zadłużenia **przekraczającym 60 % PKB** lub **przedstawiających wyraźne zagrożenia dotyczące ogólnej zdolności obsługi zadłużenia**, Rada bada, czy roczna korekta salda budżetowego w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i inne środki tymczasowe, przekracza wartość 0,5 % PKB. W odniesieniu do państw członkowskich uczestniczących w ERM2 Rada i Komisja badają, czy dane państwo członkowskie realizuje wymaganą do osiągnięcia swojego średniookresowego celu budżetowego właściwą roczną korektę salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o środki jednorazowe i tymczasowe, przyjmując 0,5 % PKB jako wartość odniesienia.

Ocena tego, czy postępy na drodze do osiągnięcia średniookresowego celu budżetowego są wystarczające jest przeprowadzana na podstawie oceny ogólnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, i obejmuje ona również analizę wydatków po skorygowaniu o dyskrecjonalne działania po stronie dochodów. W tym celu Rada i Komisja oceniają, czy ścieżka wzrostu wydatków publicznych, przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków środków podjętych lub planowanych po stronie dochodów **■ spełnia** następujące warunki:

- a) w odniesieniu do państw członkowskich, które osiągnęły średniookresowy cel budżetowy, roczne tempo wzrostu wydatków publicznych nie przekracza **referencyjnego** tempa **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie, chyba że nadwyżce wzrostu wydatków towarzyszą **działania dyskrecjonalne** po stronie dochodów;
- b) w odniesieniu do państw członkowskich, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego, roczne tempo wzrostu wydatków publicznych nie przekracza poziomu poniżej **referencyjnego** tempa **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie, chyba że nadwyżce wzrostu wydatków towarzyszą **działania dyskrecjonalne** po stronie dochodów. Różnica pomiędzy tempem wzrostu wydatków publicznych a **referencyjnym** tempem **potencjalnego** wzrostu PKB w średnim okresie jest ustalana w takiej wysokości, jaka zapewnia właściwe dostosowanie do średniookresowego celu budżetowego;
- c) **w odniesieniu do państw członkowskich, które nie osiągnęły jeszcze swojego średniookresowego celu budżetowego**, uznaniowemu ograniczeniu dochodów budżetowych z poszczególnych źródeł towarzyszą cięcia wydatków bądź uznaniowy wzrost dochodów budżetowych z innych źródeł, bądź oba te środki.

Łączna suma wydatków nie obejmuje kosztów odsetek, wydatków na programy UE całkowicie równoważonych dochodami z unijnych środków finansowych, a także niedyskrecjonalnych zmian w kosztach zasiłków dla bezrobotnych.

Nadwyżki wzrostu wydatków ponad średniookresowe wartości odniesienia nie są traktowane jako jego przekroczenie w takim stopniu, w jakim zostaną one w pełni zrównoważone prawnie przewidzianym wzrostem dochodów.

Referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie jest określany na podstawie prognoz na przyszłość i szacunków opartych na danych z poprzednich lat. Prognozy są aktualizowane w regularnych odstępach czasu. Komisja podaje do wiadomości publicznej metodę obliczenia tych prognoz i wynikający z nich referencyjny wskaźnik potencjalnego wzrostu PKB w średnim okresie.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Określając ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego dla państw członkowskich, które takiego celu jeszcze nie osiągnęły, i dopuszczając czasowe odstępianie od tego celu w przypadku państw członkowskich, które cel ten już osiągnęły, pod warunkiem że zachowany jest odpowiedni margines bezpieczeństwa w stosunku do wartości referencyjnej dla deficytu i oczekuje się powrotu pozycji budżetowej do średniookresowego celu budżetowego w okresie objętym programem, Rada i Komisja biorą pod uwagę wdrażanie znaczących reform strukturalnych mających **bezpośrednie długoterminowe pozytywne skutki budżetowe**, w tym poprzez zwiększenie **potencjalnego trwałego wzrostu**, a w związku z tym mających możliwy do zweryfikowania wpływ na długoterminową stabilność finansów publicznych.

Szczególną uwagę zwraca się na reformy emerytalne wprowadzające system wielofilarowy, w tym obowiązkowy filar kapitałowy. Państwom członkowskim wdrażającym takie reformy zezwala się na odejście od ścieżki dostosowania do ich średniookresowego celu budżetowego lub od samego celu – przy czym odejście to odzwierciedla **kwotę bezpośredniego krańcowego wpływu reformy na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych** – pod warunkiem **zachowania odpowiedniego marginesu** bezpieczeństwa w stosunku do wartości odniesienia dla deficytu.

Rada i Komisja badają ponadto, czy treść programu konwergencji ułatwia **osiągnięcie trwałej i rzeczywistej konwergencji**, ściślejszą koordynację polityk gospodarczych, a także czy polityka gospodarcza danego państwa członkowskiego jest zgodna z ogólnymi wytycznymi polityki gospodarczej i **wytycznymi w zakresie zatrudnienia** państw członkowskich i Unii. Ponadto w odniesieniu do państw członkowskich biorących udział w ERM2 Rada bada, czy treść programu konwergencji zapewnia ich niezależność udziału w tym mechanizmie kursowym.

W przypadku nadzwyczajnego i niezależnego od danego państwa członkowskiego zdarzenia, które wywiera istotny wpływ na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych, lub w okresach znacznego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub w całej Unii państwom członkowskim można zezwolić na czasowe odejście od ścieżki dostosowania **do średniookresowego celu budżetowego**, o której mowa w akapicie trzecim, **pod warunkiem, że nie zagraża to średniookresowej stabilności finansowej**.

2. Rada i Komisja badają program konwergencji w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od przedłożenia programu. Rada **przyjmuje** opinię dotyczącą programu, jeśli to konieczne, opierając się na zaleceniu Komisji oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Ekonomiczno-Finansowego. Jeżeli zgodnie z art. 121 **TFUE** Rada stwierdzi, że program i jego cele powinny być sformułowane w sposób bardziej ambitny, ze szczególnym wskazaniem na **ścieżkę dostosowania do średniookresowego celu budżetowego**, w wydanej opinii Rada wzywa dane państwo członkowskie do dokonania korekty programu.”.

9. art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. W ramach wielostronnego nadzoru zgodnie z art. 121 ust. 3 **TFUE** Rada i Komisja monitorują wdrażanie programów konwergencji na podstawie informacji przekazywanych przez państwa członkowskie objęte derogacją oraz ocen dokonywanych przez Komisję i Komitet Ekonomiczno-Finansowy, w szczególności w celu stwierdzenia znacznych rzeczywistych lub spodziewanych rozbieżności między pozycją budżetową a średniookresowym celem budżetowym lub ścieżką dostosowania do tego celu **■**.

Ponadto Rada i Komisja monitorują politykę gospodarczą **nieuczestniczących** państw członkowskich **■** w świetle celów programów konwergencji, aby zapewnić, iż prowadzona przez nie polityka służy osiągnięciu stabilności, a tym samym uniknięciu **niedostosowania** realnego kursu wymiany i nadmiernych wahań nominalnych kursów wymiany.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

2. W przypadku **stwierdzonego** znacznego **odstępstwa od ścieżki dostosowania do średniookresowego celu budżetowego**, w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit **trzeci** niniejszego rozporządzenia, oraz aby zapobiec wystąpieniu nadmiernego deficytu, Komisja, zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE, **kieruje** do danego państwa członkowskiego ostrzeżenie.

W terminie miesiąca od daty przyjęcia wczesnego ostrzeżenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, Rada analizuje sytuację i przyjmuje zalecenie w sprawie niezbędnych środków politycznych w oparciu o zalecenie Komisji zgodnie z art. 121 ust. 4 TFUE. Zalecenie to zobowiązuje do usunięcia odstępstwa w terminie nie dłuższym niż pięć miesięcy. Termin ten jest skrócony do trzech miesięcy, jeżeli w ostrzeżeniu Komisja stwierdzi, że sytuacja jest szczególnie poważna i uzasadnia pilne podjęcie działań. Na wniosek Komisji Rada podaje zalecenie do wiadomości publicznej.

W terminie określonym przez Radę w zaleceniu na mocy art. 121 ust. 4 TFUE dane państwo członkowskie składa Radzie sprawozdanie z działań podjętych w związku z tym zaleceniem.

Jeżeli dane państwo członkowskie nie podejmie odpowiednich działań w terminie określonym w zaleceniu Rady na mocy akapitu drugiego, Komisja bezzwłocznie zaleca Radzie przyjęcie decyzji stwierdzającej brak skutecznych działań. Podejmując tę decyzję, Rada nie uwzględnia głosu członka Rady reprezentującego dane państwo członkowskie. Jednocześnie na mocy art. 121 ust. 4 TFUE Komisja może zalecić Radzie przyjęcie zmienionego zalecenia w sprawie niezbędnych środków politycznych. Rada składa Radzie Europejskiej formalne sprawozdanie z podjętych decyzji.

Cały proces – poczynwszy od zalecenia Rady, o którym mowa w akapicie drugim, do decyzji Rady i sprawozdania dla Rady Europejskiej, o których mowa w akapicie czwartym – trwa nie dłużej niż sześć miesięcy.

3. Odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego lub odpowiedniej ścieżki dostosowania do tego celu jest oceniane na podstawie ogólnej oceny równowagi strukturalnej, w której punktem odniesienia jest saldo strukturalne, wraz z analizą wydatków netto środków dyskrejonalnych po stronie dochodów, określonych w art. 9 ust. 1.

Ocena tego, czy odstępstwo jest poważne obejmuje w szczególności następujące kryteria:

W przypadku państwa członkowskiego, które nie osiągnęło jeszcze średniookresowego celu budżetowego, podczas oceny zmiany równowagi strukturalnej – jeżeli odstępstwo wynosi co najmniej 0,5 % PKB w ciągu jednego roku bądź co najmniej 0,25 % PKB średnio rocznie w ciągu dwóch kolejnych lat; podczas oceny wzrostu wydatków netto działań dyskrejonalnych po stronie dochodów – jeżeli odstępstwo ma łączny wpływ na saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości co najmniej 0,5 % PKB w ciągu jednego roku lub narastająco w ciągu dwóch kolejnych lat.

Odstępstwo dotyczące wzrostu wydatków nie jest uznawane za poważne, jeżeli dane państwo członkowskie ■ osiągnęło średniookresowy cel budżetowy, uwzględniając **możliwości znacznych dochodów nadzwyczajnych**, a plany budżetowe zawarte w programie **konwergencji** nie stanowią zagrożenia dla realizacji tego celu w okresie objętym programem.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Odstępstwo to może również nie być brane pod uwagę jeżeli wynika ono z nadzwyczajnego zdarzenia, na które dane państwo członkowskie nie ma wpływu i które oddziałuje w sposób znaczący na sytuację finansową sektora instytucji rządowych i samorządowych lub w przypadku poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej w strefie euro lub UE jako całości, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności budżetowej w średnim okresie.”.

9a. Dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 3A

ZASADA NIEZAWISŁOŚCI STATYSTYCZNEJ

Artykuł 10a

Dla zapewnienia, że wielostronny nadzór opiera się na silnych i niezależnych statystykach, państwa członkowskie gwarantują niezawisłość zawodową krajowych organów statystycznych, których działania są zgodne z europejskim kodeksem praktyk statystycznych ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej (*). Wymagane są co najmniej:

- a) przejrzyste procedury rekrutacji i dymisji oparte wyłącznie na kryteriach zawodowych;
- b) przydział środków budżetowych dokonywany corocznie lub w trybie wieloletnim;
- c) termin publikacji najważniejszych informacji statystycznych określony z odpowiednim wyprzedzeniem.

(*) Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164.”

9b. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł -11

1. Komisja zapewnia stały dialog z władzami państw członkowskich zgodnie z celami niniejszego rozporządzenia. W tym celu Komisja przeprowadza między innymi wizyty służące ocenie bieżącej sytuacji gospodarczej w danym państwie członkowskim i rozpoznaniu ewentualnych zagrożeń lub trudności w zakresie realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

2. W stosunku do państwa członkowskiego, do którego skierowano zalecenia zgodnie z art. 6 ust. 2 i art. 10 ust. 2, można zastosować procedurę wzmocnionego nadzoru w celu monitorowania sytuacji na miejscu. Dane państwa członkowskie udzielają wszelkich informacji niezbędnych do przygotowania i przeprowadzenia takiej wizyty.

3. W przypadku gdy dotyczy to państwa członkowskiego, którego walutą jest euro lub państwa należącego do ERM2, Komisja może, w razie potrzeby, zaprosić do udziału w tych wizytach przedstawicieli Europejskiego Banku Centralnego.

4. Komisja składa Radzie sprawozdanie z wyników wizyty, o której mowa w ust. 2 i, w razie potrzeby, może podjąć decyzję o podaniu swoich ustaleń do wiadomości publicznej.

5. W przypadku przeprowadzenia wizyt nadzorczych, o których mowa w ust. 2, Komisja przekazuje wstępne ustalenia danym państwom członkowskim, aby mogły się do nich ustosunkować.”

9c. Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Przebieg

1. W ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat, Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie jego stosowania.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

a) skuteczności rozporządzenia,

b) postępu w zapewnianiu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej i trwałej konwergencji wyników gospodarczych państw członkowskich zgodnie z postanowieniami TFUE.

2. W stosownym przypadku do sprawozdania załączony jest wniosek w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.”.

10. wszelkie odesłania do „art. 99” zastępuje się w całym rozporządzeniu odesłaniami do „art. 121”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

Środki egzekwowania korekty nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej w strefie euro *I**

P7_TA(2011)0292

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 23 czerwca 2011 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej w strefie euro (COM(2010)0525 – C7-0299/2010 – 2010/0279(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/22)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0182/2011).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.